

**PREZES
URZĘDU OCHRONY
KONKURENCJI I KONSUMENTÓW
DELEGATURA UOKiK W GDAŃSKU**

RGD.61-24/11/12/HK

Gdańsk, dnia 31 grudnia 2012r.

DECYZJA NR RGD.44/2012

- I.** Na podstawie art. 27 ust. 1 i 2 w związku z art. 24 ust. 1 ustawy z dnia 16 lutego 2007r. o ochronie konkurencji i konsumentów (Dz.U. Nr 50, poz. 331 z późniejszymi zmianami), stosownie do art. 33 ust. 6 tej ustawy, po przeprowadzeniu, z urzędu, postępowania w sprawie stosowania praktyki naruszającej zbiorowe interesy konsumentów,

działając w imieniu Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów, uznaje się za praktykę naruszającą zbiorowe interesy konsumentów, o której mowa w art. 24 ust. 2 pkt 1 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów, działania przedsiębiorcy Telewizja Kablowa „Antserwis” Spółka jawna Ewa Robowska i Ryszard Dymek z siedzibą w Wałczu, polegające na stosowaniu:

1.

[a] we wzorcu umowy pn. „Regulamin świadczenia usług telekomunikacyjnych przez Telewizję Kablową +Antserwis+ S.j. Ewa Robowska i Ryszard Dymek” postanowienia o treści: „W przypadku opóźnienia zapłaty na rzecz Operatora przekraczającego 30 dni od terminu płatności wskazanego na Dokumencie Księgowym, Operator ma prawo do Zawieszenia świadczenia usługi. Operator może uzależnić przywrócenie Usługi od zapłaty wszystkich wymagalnych należności wynikających z Umowy Abonenckiej, wraz z odsetkami ustawowymi oraz od zapłaty kosztów związanych z przywróceniem Usługi oraz kosztów obsługi zadłużenia w kwocie określonej w Cenniku.” (Rozdział 4 – Cennik usług telekomunikacyjnych. Zasady dokonywania płatności, § 16 Płatności, ust. 5),

[b] we wzorcu umowy pn. „Cennik” [Telewizja Analogowa, Telewizja Cyfrowa, Internet] postanowienia o treści: „Ponowne podłączenie po zawieszeniu 30 zł” (Opłaty jednorazowe);

2. we wzorcu umowy pn. „Regulamin świadczenia usług telekomunikacyjnych przez Telewizję Kablową +Antserwis+ S.j. Ewa Robowska i Ryszard Dymek” postanowienia o treści: „[...] Wykonanie przez Operatora sankcji, o których mowa w zdaniach poprzednich [tj. ograniczenia, zawieszenia, zablokowania dostępu do Usługi lub rozwiązania Umowy Abonenckiej bez zachowania okresu wypowiedzenia], nie zwalnia Abonenta z obowiązku uiszczenia Opłaty Abonamentowej za okres do dnia rozwiązania Umowy oraz kary umownej z

80-824 GDAŃSK, UL. PODWALE PRZEDMIEJSKIE 30

TEL./FAX (58) 346-29-32, 346-29-33, 301-51-75

E-MAIL: GDANSK@UOKIK.GOV.PL

tytułu rażącego naruszenia postanowień Regulaminu, określonej w Cenniku lub w Umowie Abonenckiej, Regulaminie Promocji.” (Rozdział 2 – Zakres i warunki świadczenia Usług, § 5 Obowiązki Abonenta, ust. 2);

- 3.** we wzorcu umowy pn. „Regulamin świadczenia usług telekomunikacyjnych przez Telewizję Kablową +Antserwis+ S.j. Ewa Robowska i Ryszard Dymek” postanowienia o treści: „Operator nie ponosi odpowiedzialności za: 1) nieprawidłowości w funkcjonowaniu usługi stałego dostępu do Internetu, uniemożliwiające lub utrudniające transfer danych niezależne od Operatora [...]” (Rozdział 5 – Szczegółowy zakres świadczonych usług: telewizja, Internet, transmisja głosu, § 19 Usługa dostępu do Internetu, ust. 4);

uznanych za niedozwolone i wpisanych do rejestru postanowień wzorców umowy, o którym mowa w art. 479⁴⁵ ustawy z dnia 17 listopada 1964r. Kodeks postępowania cywilnego (Dz.U. Nr 43, poz. 296 z późniejszymi zmianami),

i stwierdza się zaniechanie jej stosowania z dniem 1 lutego 2012r.

- II.** Na podstawie art. 27 ust. 1 i 2 w związku z art. 24 ust. 1 ustawy z dnia 16 lutego 2007r. o ochronie konkurencji i konsumentów (Dz.U. Nr 50, poz. 331 z późniejszymi zmianami), stosownie do art. 33 ust. 6 tej ustawy, po przeprowadzeniu, z urzędu, postępowania w sprawie stosowania praktyki naruszającej zbiorowe interesy konsumentów,

działając w imieniu Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów,

uznaje się za praktykę naruszającą zbiorowe interesy konsumentów, o której mowa w art. 24 ust. 2 pkt 2 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów, działanie przedsiębiorcy Telewizja Kablowa „Antserwis” Spółka jawna Ewa Robowska i Ryszard Dymek z siedzibą w Wałczu, polegające na naruszaniu obowiązku udzielania konsumentom rzetelnej, prawdziwej i pełnej informacji, poprzez stosowanie we wzorcu umowy pn. „Umowa abonencka nr ... Aneks do umowy abonenckiej nr ...” postanowienia o treści:

„W przypadku jednostronnego rozwiązania umowy zawartej na czas określony przez Abonenta lub Operatora z winy Abonenta przed upływem czasu obowiązywania umowy zawartej na czas określony, Abonent zobowiązany będzie do zapłaty kwoty stanowiącej równowartość przyznanej preferencji z tytułu zawarcia umowy na czas określony.” (§ 3 ust. 3),

sprzecznego z brzmieniem art. 57 ust. 6 ustawy z dnia 16 lutego 2004r. Prawo telekomunikacyjne (Dz.U. Nr 171, poz. 1800 z późniejszymi zmianami),

i stwierdza się zaniechanie jej stosowania z dniem 1 lutego 2012r.

- III.** Na podstawie art. 106 ust. 1 pkt 4 ustawy z dnia 16 lutego 2007r. o ochronie konkurencji i konsumentów (Dz.U. Nr 50, poz. 331 z późniejszymi zmianami), stosownie do art. 33 ust. 6 tej ustawy, po przeprowadzeniu, z urzędu, postępowania w sprawie stosowania praktyki naruszającej zbiorowe interesy konsumentów,

działając w imieniu Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów,

nakłada się na przedsiębiorcę Telewizja Kablowa „Antserwis” Spółka jawna Ewa Robowska i Ryszard Dymek z siedzibą w Wałczu,

- [a] w związku z naruszeniem zakazu, o którym mowa w art. 24 ust. 1 i art. 24 ust. 2 pkt 1 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów, w zakresie opisanym w punkcie **I** sentencji decyzji, karę pieniężną w wysokości 2.854 zł (słownie: dwa tysiące osiemset pięćdziesiąt cztery złote), płatną do budżetu państwa,
- [b] w związku z naruszeniem zakazu, o którym mowa w art. 24 ust. 1 i art. 24 ust. 2 pkt 2 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów, w zakresie opisanym w punkcie **II** sentencji decyzji, karę pieniężną w wysokości 3.805 zł (słownie: trzy tysiące osiemset pięć złotych), płatną do budżetu państwa.

IV. Na podstawie art. 77 ust. 1 ustawy z dnia 16 lutego 2007r. o ochronie konkurencji konsumentów (Dz.U. Nr 50, poz. 331 z późniejszymi zmianami) w związku z art. 80 tej ustawy oraz na podstawie art. 264 § 1 ustawy z dnia 14 czerwca 1960r. Kodeks postępowania administracyjnego (tekst jednolity: Dz.U. z 2000r. Nr 98, poz. 107 z późniejszymi zmianami) w związku z art. 263 ust. 1 tej ustawy i 83 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów,

działając w imieniu Prezesa Urzędu ochrony Konkurencji i Konsumentów, postanawia się obciążyć przedsiębiorcę Telewizja Kablowa „Antserwis” Spółka jawna Ewa Robowska i Ryszard Dymek z siedzibą w Wałczu kosztami postępowania w sprawie stosowania praktyki naruszającej zbiorowe interesy konsumentów, które kończy niniejsza decyzja administracyjna, w kwocie 33,75 zł (słownie: trzydzieści trzy 75/100 złotych), i zobowiązuje do ich zwrotu Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów.

V. Na podstawie art. 105 § 1 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (tekst jednolity: Dz.U. z 2000r. Nr 98, poz. 1071 z późniejszymi zmianami), w związku z art. 83 ustawy z dnia 16 lutego 2007r. o ochronie konkurencji i konsumentów (Dz.U. Nr 50, poz. 331 z późniejszymi zmianami), po przeprowadzeniu postępowania w sprawie praktyk naruszających zbiorowe interesy konsumentów, wszczętego z urzędu,

działając w imieniu Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów, umarza się ww. postępowanie w przedmiocie stosowania przez przedsiębiorcę Telewizja Kablowa „Antserwis” Spółka jawna Ewa Robowska i Ryszard Dymek z siedzibą w Wałczu praktyki naruszającej zbiorowe interesy konsumentów, o której mowa w art. 24 ust. 1 i art. 24 ust. 2 pkt 2 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów, polegającej na stosowaniu we wzorcu umowy pn. „Regulamin świadczenia usług telekomunikacyjnych przez Telewizję Kablową +Antserwis+ S.j. Ewa Robowska i Ryszard Dymek” postanowienia o treści:

„Za każdy dzień, w którym nastąpiła przerwa w świadczeniu danej Usługi, Abonentowi przysługuje odszkodowanie w wysokości 1/30 opłaty abonamentowej, dodatkowo Abonentowi przysługuje zwrot 1/30 miesięcznej opłaty za

Abonament.” (Rozdział 8 – Zakres odpowiedzialności Operatora. Postępowanie reklamacyjne, § 24 Zakres odpowiedzialności Operatora, ust. 4).

UZASADNIENIE

- [1] Mając na uwadze wystąpienie konsumenta zamieszkałego w Wałczu, Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów, zwany dalej Prezesem Urzędu, wszczął, a następnie prowadził, pod sygnaturą akt RGD.405-10/11/HK, postępowanie wyjaśniające w sprawie wstępnego ustalenia, czy zapisy umów abonenckich, regulaminów świadczenia usług telekomunikacyjnych oraz cenników stosowanych w obrocie konsumenckim przez przedsiębiorcę Telewizja Kablowa „Antserwis” Spółka jawna Ewa Robowska, Ryszard Dymek z siedzibą w Wałczu, zwanego dalej TK „Antserwis” lub Spółką, nie naruszają przepisów ustawy z dnia 16 lutego 2007r. o ochronie konkurencji i konsumentów (Dz.U. Nr 50, poz. 331 z późniejszymi zmianami), zwanej dalej ustawą o ochronie konkurencji i konsumentów, w sposób uzasadniający wszczęcie przeciwko ww. podmiotowi postępowania w sprawie stosowania praktyk naruszających zbiorowe interesy konsumentów.
- [2] Wobec tego, iż w trakcie postępowania, o którym mowa w punkcie [1] uzasadnienia, Prezes Urzędu ustalił, że niektóre z zapisów zawartych w dokumentach będących przedmiotem analizy mogą pozostawać w sprzeczności z zakazami wynikającymi z art. 24 ust. 1 i art. 24 ust. 2 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów, postanowił, postanowieniem nr 222 z dnia 19 sierpnia 2011r., o wszczęciu wobec TK „Antserwis” postępowania w sprawie stosowania praktyk naruszających zbiorowe interesy konsumentów.
- [3] TK „Antserwis” ustosunkowując się do zarzutów postawionych w zawiadomieniu o wszczęciu postępowania zadeklarowała pismem z dnia 31 sierpnia 2011r., doręczonym w dniu 6 września 2011r., zarówno „pełne dążenie do wypełnienia bezwzględnie obowiązujących przepisów prawa, jak również zaleceń Prezesa UOKiK”, ale i przedstawiła swoje stanowisko w sprawie.
- [a] I tak, zdaniem skarżonej Spółki, nie znajduje „bezwarunkowego uzasadnienia” zarzut naruszenia zbiorowych interesów konsumentów wskutek zamieszczenia przez nią w § 3 ust. 3 wzorca umowy pn. „Umowa abonencka nr ... Aneks do umowy abonenckiej nr ...” postanowienia o treści: „W przypadku jednostronnego rozwiązania umowy zawartej na czas określony przez Abonenta lub Operatora z winy Abonenta przed upływem czasu obowiązywania umowy zawartej na czas określony, Abonent zobowiązany będzie do zapłaty kwoty stanowiącej równowartość przyznanej preferencji z tytułu zawarcia umowy na czas określony.”, bowiem zostało ono „doprecyzowane” w § 11 ust. 2 innego wzorca umowy, tj. „Regulaminu świadczenia usług telekomunikacyjnych przez Telewizję Kablową +Antserwis+ S.j. Ewa Robowska i Ryszard Dymek”, następująco: „W przypadku, gdy promocja zakłada przyznanie Abonentowi ulgi w związku z zawieraną Umową Abonencką, Operatorowi przysługuje roszczenie odszkodowawcze z tytułu jednostronnego rozwiązania Umowy przez Abonenta lub Operatora z winy Abonenta, przed upływem okresu, na jaki Umowa była zawarta.

Odszkodowanie, o którym mowa w zdaniu poprzednim, nie może przekroczyć wartości ulgi przyznanej Abonentowi przy zawarciu Umowy pomniejszonej o proporcjonalną jej wartość za okres od dnia zawarcia Umowy do dnia jej rozwiązania.”.

Na rzecz takiego stanowiska Spółki miałyby przemawiać zarówno to, iż faktyczny zapis „uzupełnienia” zamieszczonego w „Regulaminie świadczenia usług telekomunikacyjnych ...” „powiela co do istoty uregulowania art. 57 ust. 6 ustawy Prawo telekomunikacyjne [ustawy z dnia 16 lipca 2004r. Prawo telekomunikacyjne (Dz.U. Nr 171, poz. 1800 z późniejszymi zmianami)]”, jak i to, iż „zgodnie z treścią art. 56 ust. 5 w związku z art. 56 ust. 4 pkt 13 ustawy Prawo telekomunikacyjne przepisy określające +zakres odpowiedzialności z tytułu niewykonania lub nienależytego wykonania umowy, wysokość odszkodowania oraz zasady i terminy jego wypłaty+ nie muszą być umieszczone w umowie.” (w „Umowie abonenckiej nr ...” zwrócono jedynie uwagę abonentów „na przedmiotowy problem”, rozwinięto go natomiast w „Regulaminie świadczenia usług telekomunikacyjnych ...”).

Niezależnie jednak od powyższego, „[m]ając na uwadze zastrzeżenia Prezesa UOKiK ANTESERWIS [zadeklarował, iż] wprowadzi pełną wersję przedmiotowego zapisu do stosowanego wzorca umowy abonenckiej”.

[b] Następnie, za nieznajdujący żadnego uzasadnienia TK „Antserwis” uznała zarzut naruszenia przepisów art. 105 ustawy Prawo telekomunikacyjne przez treść § 24 ust. 4 rozdziału 8 „Regulaminu świadczenia usług telekomunikacyjnych ...”, a to dlatego, że przepis ten „jednoznacznie wskazuje, iż jego przedmiot stanowi wyłącznie usługa powszechna płatna okresowo”, gdy, tymczasem, „ANTSERWIS nigdy nie został wyznaczony, w rozumieniu art. 81 ust. 2 ustawy Prawo telekomunikacyjne, do świadczenia usługi powszechnej. Podmiotem tak wyznaczonym jest Telekomunikacja Polska S.A., na podstawie właściwej decyzji Prezesa Urzędu Komunikacji Elektronicznej. Stąd przepis ten nie znajduje zastosowania do ANTSE-RWIS.”.

[c] Z kolei, dostrzegając „istotę zastrzeżeń Prezesa UOKiK, domniemających istnienie praktyki pobierania opłat za ponowną aktywację usługi po jej zawieszeniu, w związku z opóźnieniem abonenta w zapłacie”, znajdującej swoje umocowanie w § 16 ust. 5 rozdziału 4 „Regulaminu świadczenia usług telekomunikacyjnych ...” i w „Cenniku” [Telewizji Analogowej, Telewizji Cyfrowej, Internetu], Spółka – deklarując, iż jej intencją „nie było i nie jest pobieranie takich opłat” – zaproponowała nadanie:

- przepisowi „Regulaminu świadczenia usług telekomunikacyjnych ...” brzmienia „takiego jak”:

„W przypadku opóźnienia zapłaty na rzecz Operatora przekraczającego 30 dni od terminu płatności wskazanego na Dokumencie Księgowym, Operator ma prawo do zawieszenia Świadczenia usługi. Operator może uzależnić przywrócenie Usługi od zapłaty wszystkich wymagalnych należności wynikających z Umowy Abonenckiej, wraz z odsetkami ustawowymi.”,

- zapisowi „Cennika” brzmienia „takiego jak”:

„Ponowne podłączenie po zawieszeniu na wniosek Abonenta 30 zł”.

[d] Dalej, odnosząc się do zarzutu stosowania praktyki naruszającej zbiorowe interesy konsumentów wskutek stosowania postanowienia § 5 ust. 2 rozdziału 2 „Regulaminu świadczenia usług telekomunikacyjnych ...” Spółka podkreśliła, iż „przywołany zapis Regulaminu odnosi się wyłącznie do okresu do dnia rozwiązania Umowy”, przy czym „należy zwrócić uwagę, iż do dnia tego ANTSEWIS – mimo ograniczenia, zawieszenia lub zablokowania dostępu do Usługi – wciąż świadczy usługę utrzymania sieci” i „[p]onosi [...] związane z tym koszty”, a to może oznaczać, iż „przywołane postanowienie rejestru niedozwolonych postanowień umownych nie znajduje pełnego zastosowania w [...] sprawie”, bowiem, jak można domniemywać z zapisu w rejestrze, „zakwestionowane postanowienia dotyczyły usług, które podczas zawieszenia nie wymagają dalszych nakładów ze strony świadczeniodawcy”.

Niezależnie jednak od tego stanowiska, Spółka zadeklarowała, iż „odstąpi od tej praktyki” nadając przywołanemu zapisowi „Regulaminu świadczenia usług telekomunikacyjnych ...” brzmienie „takie jak”: „Wykonanie przez Operatora sankcji, o których mowa w zdaniach poprzednich, nie zwalnia Abonenta z obowiązku uiszczenia opłat należnych za okres do dnia zastosowania tych sankcji oraz kary umownej z tytułu rażącego naruszenia postanowień Regulaminu, określonej w Cenniku lub w Umowie Abonenckiej, Regulaminie Promocji.”.

[e] TK „Antserwis”, również w wypadku zarzutu dotyczącego postanowienia zawartego w § 19 ust. 4 rozdziału 5 „Regulaminu świadczenia usług telekomunikacyjnych ...”, „dostrzegła” – pomimo tego, że rzeczywistym celem kwestionowanego zapisu miało być „wyłącznie odwołanie do +niezależności+ równoznacznej z brakiem odpowiedzialności ANTSEWIS w rozumieniu ogólnych przepisów prawa” – „istotę” tego zarzutu, tym bardziej, że, co do zasady, „rozumie i akceptuje własną odpowiedzialność za prawidłowe świadczenie usług, w tym przy pomocy podwykonawców”.

Zastrzeżenia Prezesa Urzędu co do „jednoznaczności rzeczono zapisu” i podniesione wyżej okoliczności stały się powodem deklaracji przedsiębiorcy, iż kwestionowany zapis „zostanie usunięty”.

[f] Równocześnie, niezależnie od stanowiska w przedmiocie zarzutów stawianych TK „Antserwis” i złożonych w związku z niektórymi z nich deklaracji zmiany postanowień stosownych wzorców umowy, Spółka poinformowała, iż przystępuje do „dalszej analizy Regulaminu oraz pozostałych wzorców umownych, mającej umożliwić ustalenie oraz usunięcie ewentualnych dalszych zapisów mogących naruszać prawa konsumentów”, która to przesłanka stała się powodem, iż w piśmie „treść nowego brzmienia komentowanych zapisów określona została jako +taka jak+”, bowiem – po przeprowadzeniu ww. analizy – „[m]oże ona [...] ulec jeszcze dalej idącym zmianom pro-konsumenckim” (mając na uwadze tę okoliczność Spółka wyraziła, dodatkowo, „pełną wolę przesłania ostatecznych wyników tych

ustaleń Prezesowi UOKiK, celem oceny ich zgodności z obowiązującymi przepisami”).

- [g] Ponadto, wg danych przekazanych przez TK „Antserwis”, z usług przedsiębiorcy korzystało [...] abonentów (wg stanu na dzień 31 grudnia 2010r.) i [...] abonentów (wg stanu na dzień 31 lipca 2011r.).
- [4] Prezes Urzędu, wobec wątpliwości co do sposobu rozumienia przez Spółkę deklaracji „pełnego dążenia do wypełniania bezwzględnie obowiązujących przepisów prawa, jak również zaleceń Prezesa UOKiK”, wezwał ją, pismem z dnia 21 września 2011r., do wyjaśnienia, czy „deklaracje i propozycje zmian we wzorcach umowy dotychczas obowiązujących mają charakter +zobowiązania się do podjęcia lub zaniechania określonych działań zmierzających do zapobieżenia naruszeniom [tu: wskazanym w zawiadomieniu o wszczęciu postępowania]+, o których mowa w art. 28 ust. 1 ustawy”, a w wypadku, gdyby tak było, również do odpowiedzi na pytanie, czy „Przedsiębiorca wnosi o wydanie decyzji administracyjnej w trybie, o którym mowa w tym przepisie”.
- [5] Odpowiadając na wezwanie Prezesa Urzędu pismem z dnia 29 września 2011r., doręczonym w dniu 10 października 2011r., TK „Antserwis” z jednej strony podtrzymała wcześniej deklarowane „pełne dążenie do wypełniania bezwzględnie obowiązujących przepisów prawa, jak również zaleceń Prezesa UOKiK”, z drugiej jednak stwierdziła, iż według jej opinii „postępowanie winno ulec umorzeniu jako bezprzedmiotowe, na podstawie 105 KPA w związku z art. 83 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów, w związku z niestwierdzeniem stosowania praktyk naruszających zbiorowych interesów konsumentów”, a „dopiero w przypadku, w którym Prezes UOKiK stwierdziłby, iż działania ANTSEWIS wypełniałyby kryteria naruszenia zbiorowych interesów konsumentów, wobec której to interpretacji ANTSEWIS wyraża sprzeciw, ANTSEWIS wnioskuje o niewydawanie decyzji w sprawie stosowania przez ANTSEWIS praktyk naruszających zbiorowe interesy konsumentów, w związku z treścią art. 27 ustawy”.
- [6] Mając na uwadze treść pisma Spółki z dnia 31 sierpnia 2011r. oraz treść pisma z dnia 29 września 2011r., Prezes Urzędu zwrócił się do niej, pismem z dnia 16 marca 2012r., m.in. z zapytaniem o stopień realizacji „dalszej analizy Regulaminu oraz pozostałych wzorców umownych” oraz – w wypadku, gdyby działania te zostały już zakończone – o informacje o ewentualnie dokonanych zmianach i terminie ich wprowadzenia w życie.
- [7] TK „Antserwis” odpowiadając na wezwanie Prezesa Urzędu pismem z dnia 28 marca 2012r., doręczonym w dniu 2 kwietnia 2012r., poinformowała m.in., iż:
- [a] „nowe wzorce umowne dla nowych abonentów” wprowadziła z dniem 1 grudnia 2011r., natomiast „nowe wzorce” dla abonentów, którzy „posiadali zawarte na dzień 01 grudnia 2011 roku umowy abonenckie” wprowadziła z dniem 1 lutego 2012r.,
- [b] po „analizie Regulaminu i pozostałych wzorców umownych” wprowadziła szereg zmian we wzorcach pn.: „Umowa abonencka nr ...”, „Regulamin świadczenia usług telekomunikacyjnych ...” oraz „Cennik” [Telewizja Analogowa, Telewizja Cyfrowa, Internet],
- [c] we wzorcu umowy pn. „Umowa abonencka nr ...” kwestionowany przez Prezesa Urzędu § 3 ust. 3 ostatecznie otrzymał brzmienie: „W przypadku

zawarcia umowy o świadczenie usług telekomunikacyjnych, w tym o zapewnienie przyłączenia do publicznej sieci telekomunikacyjnej, związanego z ulgą przyznaną Abonentowi, wysokość roszczenia z tytułu jednostronnego rozwiązania umowy przez Abonenta lub przez Operatora z winy Abonenta przed upływem terminu, na jaki umowa została zawarta, nie może przekroczyć wartości ulgi przyznanej Abonentowi pomniejszonej o proporcjonalną jej wartość od dnia zawarcia umowy do dnia jej rozwiązania. Wartość ulgi określa regulamin promocji.”,

- [d] we wzorcu umowy pn. „Regulamin świadczenia usług telekomunikacyjnych ...” kwestionowany przez Prezesa Urzędu § 16 ust. 5 ostatecznie otrzymał brzmienie: „W przypadku opóźnienia zapłaty na rzecz Operatora przekraczającego 30 dni od terminu płatności wskazanego na Dokumencie Księgowym, Operator ma prawo do Zawieszenia świadczenia Usługi. Operator może uzależnić przywrócenie Usługi od zapłaty wszystkich wymagalnych należności wynikających z Umowy Abonenckiej wraz z odsetkami ustawowymi.”,
 - [e] we wzorcu umowy pn. „Cennik” [Telewizja Analogowo, Telewizja Cyfrowa, Internet] kwestionowany przez Prezesa Urzędu zapis ostatecznie otrzymał brzmienie: „Czasowe zawieszenie usługi na wniosek Abonenta 30 zł”,
 - [f] we wzorcu umowy pn. „Regulamin świadczenia usług telekomunikacyjnych ...” kwestionowany przez Prezesa Urzędu § 5 ust. 2 otrzymał brzmienie: „Wykonanie przez Operatora sankcji, o których mowa w zdaniach poprzednich, nie zwalnia Abonenta z obowiązku uiszczenia opłat należnych za okres do dnia zastosowania tych sankcji oraz kary umownej z tytułu rażącego naruszenia postanowień Regulaminu, określonej w Cenniku lub w Umowie Abonenckiej, Regulaminie Promocji.”,
 - [g] we wzorcu umowy pn. „Regulamin świadczenia usług telekomunikacyjnych ...” wykreślony został kwestionowany przez Prezesa Urzędu § 19 ust. 4 pkt 1 o treści: „[Operator nie ponosi odpowiedzialności za:] 1) nieprawidłowości w funkcjonowaniu usługi stałego dostępu do Internetu, uniemożliwiająca lub utrudniająca transfer danych niezależne od Operatora, [...]”.
- [8] Pismem z dnia 9 sierpnia 2012r. Prezes Urzędu wezwał TK „Antserwis” do przekazania kopii dokumentu finansowego określającego wielkość przychodów Spółki, z kolei, przy piśmie z dnia 23 sierpnia 2012r., otrzymał od ww. przedsiębiorcy dokumenty pn.: „Zeznanie o wysokości osiągniętego dochodu (poniesionej straty) w roku podatkowym 2011” (tj. PIT-36L) oraz „Informację o wysokości dochodu (straty) z pozarolniczej działalności gospodarczej w roku podatkowym” (tj. PIT-B) Ewy Robowskiej i Ryszarda Dymka, „Rachunek zysków i strat sporządzony za okres od 01.01.2011r. do 31.12.2011r.” oraz „Bilans sporządzony na dzień 31 grudnia 2011r.”.
- [9] Pismem z dnia 14 grudnia 2012r. Prezes Urzędu poinformował TK „Antserwis” o zakończeniu zbierania materiału dowodowego w postępowaniu, które kończy niniejsza decyzja administracyjna.

PREZES URZĘDU USTALIŁ STAN FAKTYCZNY, JAK NIŻEJ.

- [10] Przedsiębiorcę Telewizja Kablowa „Antserwis” Spółka jawna Ewa Robowska i Ryszard Dymek z siedzibą w Wałczu wpisano do Krajowego Rejestru Sądowego w dniu 4 kwietnia 2006r. pod numerem 0000254443.

Przedmiotem działalności TK „Antserwis” jest m.in.:

- telewizja kablowa,
- transmisja danych,
- działalność telekomunikacyjna pozostała,
- działalność usługowa w zakresie instalowania, naprawy i konserwacji nadajników telewizyjnych i radiowych,
- sprzedaż detaliczna mebli, wyposażenia biurowego, komputerów oraz sprzętu telekomunikacyjnego,
- wykonywanie robót ogólnobudowlanych w zakresie rozdzielczych obiektów liniowych: rurociągów, linii elektroenergetycznych i telekomunikacyjnych.

Skarżony przedsiębiorca został upoważniony, na podstawie wpisu do rejestru przedsiębiorców telekomunikacyjnych prowadzonego przez Prezesa Urzędu Komunikacji Elektronicznej, dokonanego w dniu 15 kwietnia 2011r. pod numerem 1893, do „wykonywania działalności telekomunikacyjnej w zakresie określonym wpisem, zgodnie z przepisami prawa i z zachowaniem obowiązków określonych przepisami prawa”.

Jako obszar, na którym jest wykonywana działalność telekomunikacyjna przedsiębiorcy, wskazano we wpisie gminę Wałcz Miasto.

- [11] W ramach działalności telekomunikacyjnej TK „Antserwis” stosowała, w dacie wszczęcia postępowania w sprawie stosowania praktyk naruszających zbiorowe interesy konsumentów, wzorce umowy pn. „Umowa abonencka nr ...”, „Regulamin świadczenia usług telekomunikacyjnych ...” oraz „Cennik” [Telewizja Analogowa, Telewizja Cyfrowa, Internet].

We wzorcach, o których mowa wyżej, zostały zamieszczone m.in. postanowienia o treści:

- [a] „W przypadku jednostronnego rozwiązania umowy zawartej na czas określony przez Abonenta lub Operatora z winy Abonenta przed upływem czasu obowiązywania umowy zawartej na czas określony, Abonent zobowiązany będzie do zapłaty kwoty stanowiącej równowartość przyznanej preferencji z tytułu zawarcia umowy na czas określony.” („Umowa abonencka nr ...”, § 3 ust. 3),
- [b] „Za każdy dzień, w którym nastąpiła przerwa w świadczeniu danej Usługi, Abonentowi przysługuje odszkodowanie w wysokości 1/30 opłaty abonamentowej, dodatkowo Abonentowi przysługuje zwrot 1/30 miesięcznej opłaty za Abonament.” („Regulamin świadczenia usług telekomunikacyjnych przez Telewizję Kablową +Antserwis+ S.j. Ewa Robowska i Ryszard Dymek”, Rozdział 8 – Zakres odpowiedzialności Operatora. Postępowanie reklamacyjne, § 24 Zakres odpowiedzialności Operatora, ust. 4),
- [c] „W przypadku opóźnienia zapłaty na rzecz Operatora przekraczającego 30 dni od terminu płatności wskazanego na Dokumencie Księgowym, Opera-

tor ma prawo do Zawieszenia Świadczenia usługi. Operator może uzależnić przywrócenie Usługi od zapłaty wszystkich wymagalnych należności wynikających z Umowy Abonenckiej, wraz z odsetkami ustawowymi oraz od zapłaty kosztów związanych z przywróceniem Usługi oraz kosztów obsługi zadłużenia w kwocie określonej w Cenniku." („Regulamin świadczenia usług telekomunikacyjnych przez Telewizję Kablową +Antserwis+ S.j. Ewa Robowska i Ryszard Dymek", Rozdział 4 – Cennik Usług telekomunikacyjnych. Zasady dokonywania płatności, § 16 Płatności, ust. 5),

[d] „Ponowne podłączenie po zawieszeniu 30 zł" („Cennik" Opłaty jednorazowe [Telewizja Analogowa, Telewizja Cyfrowa, Internet]),

[e] „[...] Wykonanie przez Operatora sankcji, o których mowa w zdaniach poprzednich [tj. ograniczenia, zawieszenia, zablokowania dostępu do Usługi lub rozwiązania Umowy Abonenckiej bez zachowania okresu wypowiedzenia], nie zwalnia Abonenta z obowiązku uiszczenia Opłaty Abonamentowej za okres do dnia rozwiązania Umowy oraz kary umownej z tytułu rażącego naruszenia postanowień Regulaminu, określonej w Cenniku lub w Umowie Abonenckiej, Regulaminie Promocji." („Regulamin świadczenia usług telekomunikacyjnych ...", Rozdział 2 – Zakres i warunki świadczenia Usług, § 5 Obowiązki Abonenta, ust. 2),

[f] „Operator nie ponosi odpowiedzialności za: 1) nieprawidłowości w funkcjonowaniu usługi stałego dostępu do Internetu, uniemożliwiające lub utrudniające transfer danych niezależne od Operatora, [...]" („Regulamin świadczenia usług telekomunikacyjnych ...", Rozdział 5 – Szczegóły zakresu świadczonych usług: telewizja, Internet, transmisja głosu, § 19 Usługa dostępu do Internetu, ust. 4).

[12] W ocenie Prezesa Urzędu postanowienia, o których mowa w punktach [11a]–[11b], mogły zostać uznane za sprzeczne z przepisami, odpowiednio, art. 57 ust. 6 oraz art. 105 ustawy Prawo telekomunikacyjne, stanowiącymi, iż:

ad [11a]

„W przypadku zawarcia umowy o świadczenie usług telekomunikacyjnych, w tym o zapewnienie przyłączenia do publicznej sieci telekomunikacyjnej, związanego z ulgą przyznaną abonentowi, wysokość roszczenia z tytułu jednostronnego rozwiązania umowy przez abonenta lub przez dostawcę usług z winy abonenta przed upływem terminu, na jaki umowa została zawarta, nie może przekroczyć wartości ulgi przyznanej abonentowi pomniejszonej o proporcjonalną jej wartość za okres od dnia zawarcia umowy do dnia jej rozwiązania.”,

ad [11b]

„Art. 105

1. Za każdy dzień przerwy w świadczeniu usługi powszechnej płatnej okresowo abonentowi przysługuje odszkodowanie w wysokości 1/15 średniej opłaty miesięcznej liczonej według rachunków z ostatnich trzech okresów rozliczeniowych, jednak za okres nie dłuższy niż ostatnie 12 miesięcy.

2. Odszkodowanie nie przysługuje, jeżeli w okresie rozliczeniowym łączny czas przerw był krótszy od 36 godzin.

3. Niezależnie od odszkodowania, za każdy dzień, w którym nastąpiła przerwa w świadczeniu usługi telefonicznej płatnej okresowo trwająca dłużej niż 12 godzin, abonentowi przysługuje zwrot 1/30 miesięcznej opłaty abonamentowej.”

Z kolei, postanowienia, o których mowa w punktach [10c]–[10f], Prezes Urzędu uznał za tożsame z postanowieniami wzorców umowy uznanych za niedozwolone, o którym mowa w art. 479⁴⁵ ustawy z dnia 17 listopada 1964r. Kodeks postępowania cywilnego (Dz.U. Nr 43, poz. 296 z zmianami), odpowiednio o treści:

ad [11c-d]

„Ponowne świadczenie przez Operatora usługi konserwacji i rtv może nastąpić po: 1) uregulowaniu zaległości z tytułu opłat za wykonanie przez Operatora usługi wraz z ustawowymi odsetkami za zwłokę, 2) uregulowaniu opłaty przyłączeniowej w wysokości określonej w cenniku.” (wyrok SOKiK z dnia 22 czerwca 2005r., sygnatura akt XVII Amc 52/04, numer postanowienia w rejestrze: 499),

„W przypadku nie uiszczenia opłaty w terminie sygnał zostanie odłączony od gniazda. W przypadku wyrażenia przez użytkownika chęci z dalszego korzystania z sygnału, wykonawca dokona przyłączenia po zapłaceniu zaległości i dokonaniu jednorazowej opłaty za ponowne przyłączenie.” (wyrok SOKiK z dnia 5 stycznia 2005r., sygnatura akt XVII Amc122/03, numer postanowienia w rejestrze: 618),

„W przypadku odłączenia sygnału z lokalu z winy abonenta jego ponowne podłączenie nastąpi po uregulowaniu zaległości i wniesieniu opłaty za ponowną aktywację (ponowna aktywacja – wznowienie dostarczania sygnału telewizji kablowej w istniejącym przyłączy, podlegające opłacie zgodnie z cennikiem operatora).” (wyrok SOKiK z dnia 9 czerwca 2006r., sygnatura akt XVII Amc90/05, numer postanowienia w rejestrze: 1084),

„Ponowne podłączenie Abonenta nastąpi wyłącznie po uregulowaniu zaległości wraz z dodatkową opłatą za ponowne włączenie określoną w cenniku.” (wyrok SOKiK z dnia 12 marca 2007r., sygnatura akt XVII AmC 1/07, numer postanowienia w rejestrze: 1166);

ad [11e]

„W okresie przerwania, zawieszenia lub ograniczenia świadczenia usług przez Operatora naliczana jest opłata należna od abonenta zgodnie z umową i cennikiem.” (wyrok SOKiK z dnia 17 października 2005r., sygnatura akt XVII AmC 75/04, numer postanowienia w rejestrze: 600);

ad [11f]

„PTK nie ponosi odpowiedzialności za zakłócenia w odbiorze programów telewizyjnych i radiowych rozprowadzanych w sieci telewizji kablowej wynikające z przyczyn niezależnych od PTK, w szczególności występujących poza siecią.” (wyrok SOKiK z dnia 23 lutego 2005r., sygnatura akt XVII Amc 3/04, numer postanowienia w rejestrze: 680),

„Operator nie ponosi odpowiedzialności za niewykonanie lub nienależyte wykonanie usług wynikłe z faktu niewłaściwego funkcjonowania sieci telekomunikacyjnych innych operatorów telekomunikacyjnych.” (wyrok SOKiK z dnia 14

marca 2005r., sygnatura akt AmC 21/04, numer postanowienia w rejestrze: 797),

„Usługodawca nie ponosi odpowiedzialności za jakiegokolwiek zakłócenia działalności sieci, wynikające z działania siły wyższej, lub pracy nadajników w pobliżu sieci Usługodawcy oraz awarie łącz Innych Operatorów.” (wyrok SOKiK z dnia 12 marca 2007r., sygnatura akt XVII AmC 1/07, numer postanowienia w rejestrze: 1163),

„Operator nie ponosi odpowiedzialności za szkody i awarie powstałe w wyniku zdarzeń losowych (...) pozostających poza wpływem i kontrolą Operatora (np. wyładowania atmosferyczne, awarie urządzeń nadawczych nadawców itp.).” (wyrok SOKiK z dnia 24 listopada 2006r., sygnatura akt XVII AmC 163/05, numer postanowienia w rejestrze: 1337),

„TuxNet nie ponosi odpowiedzialności za przerwy w świadczeniu usług wynikające z awarii lub przypadków wadliwego funkcjonowania systemów teleinformatycznych będących poza wpływem firmy TuxNet.” (wyrok SOKiK z dnia 30 września 2010r., sygnatura akt XVII AmC 2329/10, numer postanowienia w rejestrze: 2200).

MAJĄC NA UWADZE ZEBRANY MATERIAŁ DOWODOWY, PREZES URZĘDU ZWAŻYŁ, CO NASTĘPUJE.

- [13] Możliwość rozstrzygnięcia sprawy w oparciu o przepisy ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów uzależniona jest od uprzedniego stwierdzenia, czy zagrożony został w niej interes publicznoprawny. Prezes Urzędu jest bowiem upoważniony do realizacji zasadniczego celu powołanej ustawy, którym, zgodnie z zapisem jej art. 1 ust. 1, jest określanie warunków rozwoju i ochrony konkurencji oraz zasad podejmowanej w interesie publicznoprawnym ochrony interesów przedsiębiorców i konsumentów.

Rozpatrywana sprawa ma, w ocenie Prezesa Urzędu, charakter publicznoprawny, albowiem dotyczy ochrony interesu szerszej grupy konsumentów, którzy są lub mogą być klientami Spółki. Tymczasem, zbiorowe interesy konsumentów podlegają ochronie przed działaniami przedsiębiorców, które są sprzeczne z prawem, zasadami współżycia społecznego i dobrymi obyczajami.

- [14] TK „Antserwis” jest przedsiębiorcą w rozumieniu art. 4 pkt 1 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów, odpowiednio do którego pod pojęciem tym rozumie się m.in. przedsiębiorcę w znaczeniu przepisów ustawy z dnia 2 lipca 2004 r. o swobodzie działalności gospodarczej (tekst jednolity: Dz.U. z 2007 r. Nr 155, poz. 1095 ze zmianami), w której, stosownie do art. 4, przyjęto, iż:

- 1) przedsiębiorcą w rozumieniu ustawy jest osoba fizyczna, osoba prawna i jednostka organizacyjna niebędąca osobą prawną, której odrębna ustawa przyznaje zdolność prawną – wykonująca we własnym imieniu działalność gospodarczą,
- 2) za przedsiębiorców uznaje się także wspólników spółki cywilnej w zakresie wykonywanej przez nich działalności gospodarczej.

[15] W postępowaniu, które kończy niniejsza decyzja administracyjna, skarżonemu przedsiębiorcy postawiono zarzuty naruszenia art. 24 ust. 1 oraz art. 24 ust. 2 pkt 1 i 2 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów.

Zgodnie z art. 24 ust. 1, „Zakazane jest stosowanie praktyk naruszających zbiorowe interesy konsumentów”, natomiast zgodnie z ust. 2 tego artykułu, „Przez praktykę naruszającą zbiorowe interesy konsumentów rozumie się godzące w nie bezprawne działanie przedsiębiorcy, w szczególności: 1) stosowanie postanowień wzorców umów, które zostały wpisane do rejestru postanowień wzorców umowy uznanych za niedozwolone, o którym mowa w art. 479⁴⁵ ustawy z dnia 17 listopada 1964r. – Kodeks postępowania cywilnego [...], 2) naruszanie obowiązku udzielania konsumentom rzetelnej, prawdziwej i pełnej informacji, [...]”.

Aby działania przedsiębiorcy mogły zostać uznane za sprzeczne z powołanymi wyżej przepisami art. 24 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów, niezbędne jest wykazanie, iż spełniają one łącznie następujące przesłanki:

- ujawniają się w obrocie konsumenckim, a więc dotyczą relacji przedsiębiorca-konsument,
- stanowią działanie bezprawne,
- naruszają zbiorowe interesy konsumentów.

[16] Zgodnie z art. 4 pkt 12 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów i art. 221 Kodeksu cywilnego za konsumenta uważa się osobę fizyczną dokonującą czynności prawnej niezwiązanej bezpośrednio z jej działalnością gospodarczą lub zawodową.

W przedmiotowej sprawie fakt stosowania przez TK „Antserwis” w obrocie z konsumentami wzorców umowy pn. „Umowa abonencka nr ...”, „Regulamin świadczenia usług telekomunikacyjnych ...” oraz „Cennik” [Telewizja Analogowa, Telewizja Cyfrowa, Internet] nie budzi wątpliwości, co przesądza o tym, iż pierwszą z przesłanek należy uznać za spełnioną.

[17] Za spełnioną należy uznać także drugą z przesłanek, tj. bezprawność działania przedsiębiorcy, w tym punkcie wywodzoną z tożsamości odpowiednich postanowień wpisanych do rejestru, o którym mowa w art. 479⁴⁵ ustawy z dnia 17 listopada 1964 r. – Kodeks postępowania cywilnego, i postanowienia będącego przedmiotem postępowania, które kończy niniejsza decyzja, stosowanego w obrocie z konsumentami przez TK „Antserwis”. Na rzecz takiego stanowiska Prezesa Urzędu przemawia to, iż zakaz stosowania tych pierwszych nie ogranicza się jedynie do przedsiębiorcy, przeciwko któremu zapadł wyrok w sprawie o uznanie postanowień wzorca umowy za niedozwolone, lecz rozciąga się również na wszystkich innych przedsiębiorców posługujących się postanowieniami identycznymi, tożsamymi, bowiem art. 479⁴³ Kodeksu postępowania cywilnego prawomocność przedmiotowego wyroku rozszerza – od chwili wpisania wzorca umowy do ww. rejestru – na osoby trzecie.

Wpis określonego postanowienia do rejestru niedozwolonych postanowień umownych oznacza zatem, że od tego momentu stosowanie określonej klauzuli jest zakazane we wszystkich wzorcach umownych. Powyższe stanowisko Prezesa Urzędu zgodne jest z orzecznictwem Sądu Najwyższego, który w uchwale z

dnia 13 lipca 2006 r., sygnatura akt III SZP 3/06, stwierdził, iż „stosowanie postanowień wzorców umów o treści tożsamej z treścią postanowień uznanych za niedozwolone prawomocnym wyrokiem Sądu Okręgowego w Warszawie - Sądu Ochrony Konkurencji i Konsumentów i wpisanych do rejestru, o którym mowa w art. 479⁴⁵ § 2 k.p.c., może być uznane w stosunku do innego przedsiębiorcy za praktykę naruszającą zbiorowe interesy konsumentów [...]”, a w jej uzasadnieniu wskazał m.in., iż „[...] praktyka naruszająca zbiorowe interesy konsumentów art. 23a u.o.k.ik. [obecnie – art. 24] obejmuje również przypadki wprowadzania jedynie zmian kosmetycznych polegających na przedstawieniu wyrazów lub zastąpieniu jednych wyrazów innymi, jeżeli tylko wykładnia postanowienia pozwoli stwierdzić, że jego treść mieści się w hipotezie zakazanej klauzuli. Stosowanie klauzuli o zbliżonej treści do klauzuli wpisanej do rejestru godzi przecież tak samo w interesy konsumentów, jak stosowanie klauzuli identycznej, co wpisana do rejestru [...]. Przyjęta powyżej rozszerzająca wykładnia art. 23a u.o.k.ik. [obecnie – art. 24] znajduje również uzasadnienie w dyrektywach 93/13 oraz 98/27 a także orzecznictwie ETS dotyczącym zasady efektywności [...]”.

Wobec tego, że z powołanego wywodu Sądu Najwyższego wynika wprost, iż nie jest konieczna dokładna, literalna identyczność klauzuli wpisanej do rejestru i klauzuli z nią porównywanej, za niedozwolone mogą zostać uznane również postanowienia wzorców umów mieszczące się w hipotezie postanowienia wpisanego do rejestru, którego treść będzie ustalona w oparciu o dokonaną jego wykładnię, bowiem stosowanie do postanowienia o treści zbliżonej tak samo godzi w interesy konsumentów, jak stosowanie postanowienia identycznego z tym, które zostało wpisane do rejestru.

[18] W ocenie Prezesa Urzędu postanowienia wzorców umowy wykorzystywanych przez TK „Antserwis” w obrocie konsumenckim, wymienione w punkcie I sentencji decyzji administracyjnej, mogą być uznane za tożsame z odpowiednimi postanowieniami wpisanymi do rejestru postanowień niedozwolonych, o którym mowa w art. 479⁴⁵ Kodeksu postępowania cywilnego, na podstawie prawomocnych wyroków SOKiK i, jako takie, naruszać przepisy art. 24 ust. 1 i art. 24 ust. 2 pkt 1 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów.

[19] Dowodząc słuszności tej tezy poniżej zestawiono postanowienia kwestionowane, odpowiadające im postanowienia wprowadzone do rejestru oraz wskazano przesłanki dowodzące ich tożsamości.

▪ I tak, we wzorcu umowy pn. „Regulamin świadczenia usług telekomunikacyjnych ...”, w § 16 ust. 5, znajdowało się postanowienie o treści:

- „W przypadku opóźnienia zapłaty na rzecz Operatora przekraczającego 30 dni od terminu płatności wskazanego na Dokumencie Księgowym, Operator ma prawo do Zawieszenia świadczenia usługi. Operator może uzależnić przywrócenie Usługi od zapłaty wszystkich wymagalnych należności wynikających z Umowy Abonenckiej, wraz z odsetkami ustawowymi oraz od zapłaty kosztów związanych z przywróceniem Usługi oraz kosztów obsługi zadłużenia w kwocie określonej w Cenniku.”,

natomiast we wzorcu umowy pn. „Cennik” [Telewizja Analogowa, Telewizja Cyfrowa, Internet] postanowienie o treści:

- „Ponowne podłączenie po zawieszeniu 30 zł” (Opłaty jednorazowe),

gdy, tymczasem, do rejestru postanowień niedozwolonych wpisano postanowienia o treści:

- „Ponowne świadczenie przez Operatora usługi konserwacji i rtv może nastąpić po: 1) uregulowaniu zaległości z tytułu opłat za wykonanie przez Operatora usługi wraz z ustawowymi odsetkami za zwłokę, 2) uregulowaniu opłaty przyłączeniowej w wysokości określonej w cenniku.” (wyrok SOKiK z dnia 22 czerwca 2005r., sygnatura akt XVII Amc 52/04, numer postanowienia w rejestrze: 499),
- „W przypadku nie uiszczenia opłaty w terminie sygnał zostanie odłączony od gniazda. W przypadku wyrażenia przez użytkownika chęci z dalszego korzystania z sygnału, wykonawca dokona przyłączenia po zapłaceniu zaległości i dokonaniu jednorazowej opłaty za ponowne przyłączenie.” (wyrok Sądu Apelacyjnego w Warszawie VI Wydział Cywilny z dnia 24 listopada 2005r., sygnatura akt VI ACa 599/05, numer postanowienia w rejestrze: 618),
- „W przypadku odłączenia sygnału z lokalu z winy abonenta jego ponowne podłączenie nastąpi po uregulowaniu zaległości i wniesieniu opłaty za ponowną aktywację (ponowna aktywacja – wznowienie dostarczania sygnału telewizji kablowej w istniejącym przyłączy, podlegające opłacie zgodnie z cennikiem operatora).” (wyrok SOKiK z dnia 9 czerwca 2006r., sygnatura akt XVII Amc90/05, numer postanowienia w rejestrze: 1084),
- „Ponowne podłączenie Abonenta nastąpi wyłącznie po uregulowaniu zaległości wraz z dodatkową opłatą za ponowne włączenie określoną w cenniku.” (wyrok SOKiK z dnia 12 marca 2007r., sygnatura akt XVII AmC 1/07, numer postanowienia w rejestrze: 1166).

Jak dowodzi tego analiza treści postanowień kwestionowanych w „Regulaminie świadczenia usług telekomunikacyjnych ...” i w „Cenniku” oraz postanowień przywołanych, wpisanych do rejestru, odnoszą się one do sytuacji, które charakteryzują: zwłoka abonenta w zapłacie za świadczone przez operatora usługi oraz skutek tej zwłoki, ujawniający się po upływie określonego w umowie terminu opóźnienia w płatności, w postaci zawieszenia bądź nawet zaprzestania świadczenia usługi; równocześnie, w wypadku gdy abonent jest zainteresowany wznowieniem świadczenia usługi, przedmiotowe postanowienia uprawniają operatora nie tylko do żądania uregulowania przez abonenta zaległych należności (wraz z odsetkami, które, po myśli art. 481 § 1 Kodeksu cywilnego, są typową sankcją kontraktową z tytułu opóźnienia w spełnieniu świadczenia pieniężnego), ale i, dodatkowo, również opłaty aktywacyjnej/przyłączeniowej (mającej charakter kary umownej, zastrzeżonej z mocy art. 483 § 1 Kodeksu cywilnego, do przypadków niewykonania lub wykonania nienależytego zobowiązań niepieniężnych).

Wobec tego, iż tak w postanowieniach znajdujących się w „Regulaminie świadczenia usług telekomunikacyjnych ...” oraz w „Cenniku ...”, jak i w postanowieniach wpisanych do rejestru, swoistą sankcją za niewykonanie w terminie zobowiązań pieniężnych stanowi konieczność uiszczenia przez abonenta, w celu wznowienia przez operatora świadczenia usług, opłaty aktywacyjnej/przyłączeniowej (jej odpowiednikiem w postanowieniach kwestiono-

wanych są „koszty związane z przywróceniem Usługi oraz [bliżej nieokreślone] koszty obsługi zadłużenia w kwocie określonej w Cenniku”), wobec tego, że pobieranie tej opłaty jest bezprawne (okoliczność ta stanowiła podstawę umieszczenia klauzul o numerach 499, 618, 1084 i 1166 w rejestrze postanowień niedozwolonych), przyjąć należy, iż porównywane postanowienia należy uznać za tożsame.

- Z kolei, we wzorcu umowy pn. „Regulamin świadczenia usług telekomunikacyjnych ...”, w § 5 ust. 2, zapisano postanowienie o treści:

- „[...] Wykonanie przez Operatora sankcji, o których mowa w zdaniach poprzednich [tj. ograniczenia, zawieszenia, zablokowania dostępu do Usługi lub rozwiązania Umowy Abonenckiej bez zachowania okresu wypowiedzenia], nie zwalnia Abonenta z obowiązku uiszczenia Opłaty Abonamentowej za okres do dnia rozwiązania Umowy oraz kary umownej z tytułu rażącego naruszenia postanowień Regulaminu, określonej w Cenniku lub w Umowie Abonenckiej, Regulaminie Promocji.”,

a w rejestrze postanowień uznanych za niedozwolone wpisano postanowienie:

- „W okresie przerwania, zawieszenia lub ograniczenia świadczenia usług przez Operatora naliczana jest opłata należna od abonenta zgodnie z umową i cennikiem.” (wyrok SOKiK z dnia 17 października 2005r., sygnatura akt XVII AmC 75/04, numer postanowienia w rejestrze: 600).

Wydając wyrok z dnia 17 października 2005r. SOKiK podzielił argumentację Prezesa Urzędu przedstawioną w pozwie o uznanie przedmiotowego postanowienia za niedozwolone, wskazującą na to, iż wyczerpuje ono znamiona niedozwolonego postanowienia umownego, o którym mowa w art. 385³ pkt 22 Kodeksu cywilnego, przewidującego obowiązek wykonania zobowiązania przez konsumenta (tu: obowiązek wnoszenia przez niego opłaty abonamentowej) mimo niewykonania lub nienależytego wykonania zobowiązania przez jego kontrahenta (tu: mimo zaprzestania lub ograniczenia świadczenia usługi, niezależnie od powodów takiego działania, przez przedsiębiorcę telekomunikacyjnego).

Wobec tego, iż postanowienie stosowane w obrocie konsumenckim przez Telewizję Kablową „Antserwis” kształtuje prawa i obowiązki stron umowy w sytuacji ograniczenia, zawieszenia lub przerwania świadczenia przez przedsiębiorcę telekomunikacyjnego w sposób podobny, jak klauzula wpisana do rejestru pod numerem 600 (niezależnie zresztą od nakładanego – równolegle – obowiązku zapłaty „kary umownej z tytułu rażącego naruszenia postanowień Regulaminu”, będącego powodem ograniczenia, zawieszenia lub przerwania świadczenia), uznaje się, iż podobieństwo skutków, niezależnie od odmienności użytych zwrotów i wyrazów, przemawia na rzecz stwierdzenia tożsamości porównywanych postanowień.

- W końcu, we wzorcu umowy pn. „Regulamin świadczenia usług telekomunikacyjnych ...”, w § 19 ust. 4, umieszczono postanowienie o treści:

- „Operator nie ponosi odpowiedzialności za: 1) nieprawidłowości w funkcjonowaniu usługi stałego dostępu do Internetu, uniemożliwiające lub utrudniające transfer danych niezależne od Operatora, [...]” („Regulamin

...”, Rozdział 5 – Szczegółowy zakres świadczonych usług: telewizja, Internet, transmisja głosu, § 19 Usługa dostępu do Internetu, ust. 4),

natomiast w rejestrze postanowień uznanych za niedozwolone znajdują się postanowienia:

- „PTK nie ponosi odpowiedzialności za zakłócenia w odbiorze programów telewizyjnych i radiowych rozprowadzanych w sieci telewizji kablowej wynikające z przyczyn niezależnych od PTK, w szczególności występujących poza siecią.” (wyrok SOKiK z dnia 23 lutego 2005r., sygnatura akt XVII Amc 3/04, numer postanowienia w rejestrze: 680),
- „Operator nie ponosi odpowiedzialności za niewykonanie lub nienależyte wykonanie usług wynikłe z faktu niewłaściwego funkcjonowania sieci telekomunikacyjnych innych operatorów telekomunikacyjnych.” (wyrok SOKiK z dnia 14 marca 2005r., sygnatura akt AmC 21/04, numer postanowienia w rejestrze: 797),
- „Usługodawca nie ponosi odpowiedzialności za jakiegokolwiek zakłócenia działalności sieci, wynikające z działania siły wyższej, lub pracy nadajników w pobliżu sieci Usługodawcy oraz awarie łącz Innych Operatorów.” (wyrok SOKiK z dnia 12 marca 2007r., sygnatura akt XVII AmC 1/07, numer postanowienia w rejestrze: 1163),
- „Operator nie ponosi odpowiedzialności za szkody i awarie powstałe w wyniku zdarzeń losowych (...) pozostających poza wpływem i kontrolą Operatora (np. wyładowania atmosferyczne, awarie urządzeń nadawczych nadawców itp.)” (wyrok SOKiK z dnia 24 listopada 2006r., sygnatura akt XVII AmC 163/05, numer postanowienia w rejestrze: 1337),
- „TuxNet nie ponosi odpowiedzialności za przerwy w świadczeniu usług wynikające z awarii lub przypadków wadliwego funkcjonowania systemów teleinformatycznych będących poza wpływem firmy TuxNet.” (wyrok SOKiK z dnia 30 września 2010r., sygnatura akt XVII AmC 2329/10, numer postanowienia w rejestrze: 2200).

Analiza treści i skutków postanowienia kwestionowanego oraz postanowień przywołanych, wpisanych do rejestru, prowadzi do stwierdzenia, iż wszystkie one są/były niezgodne zarówno z art. 385¹ § 1 Kodeksu cywilnego, stosownie do którego postanowienia umowy zawieranej z konsumentem niezgodnione indywidualnie nie wiążą go, jeżeli kształtują jego prawa i obowiązki w sposób sprzeczny z dobrymi obyczajami, rażąco naruszając jego interesy (niedozwolone postanowienia umowne), jak i z art. 385³ pkt 2 Kodeksu cywilnego, odpowiednio do którego za niedozwolone uznaje się postanowienia wyłączone lub istotnie ograniczające odpowiedzialność względem konsumenta za niewykonanie lub nienależyte wykonanie zobowiązania.

Ponadto, jak podniósł SOKiK w wyroku z dnia 14 marca 2005r., na mocy którego wpisano do rejestru klauzulę o numerze 797, uchylanie się przez przedsiębiorcę telekomunikacyjnego od odpowiedzialności, nawet wtedy, gdy są po temu powody (tu: „nieprawidłowości w funkcjonowaniu usługi stałego dostępu do Internetu, uniemożliwiające lub utrudniające transfer danych”), nie może skutkować tym, że konsument zostanie pozbawiony wiedzy o podmiocie, na którym ta odpowiedzialność ciąży, i który, wskutek tego, może po-

wziąć przekonanie, iż w ogóle nie posiada uprawnień do dochodzenia odpowiednich roszczeń.

[20] Za spełnioną należy uznać również bezprawność działania przedsiębiorcy wywodzoną z kolei, w tym wypadku, z zamieszczenia we wzorcu umowy pn. „Umowa abonencka nr ... Aneks do umowy abonenckiej nr ...” postanowienia o treści:

„W przypadku jednostronnego rozwiązania umowy zawartej na czas określony przez Abonenta lub Operatora z winy Abonenta przed upływem czasu obowiązywania umowy zawartej na czas określony, Abonent zobowiązany będzie do zapłaty kwoty stanowiącej równowartość przyznanej preferencji z tytułu zawarcia umowy na czas określony.” (§ 3 ust. 3),

a to dlatego, że:

- sytuacja przywołana w powyższym postanowieniu pozostaje w sprzeczności, co do zasady, z brzmieniem art. 57 ust. 6 ustawy Prawo telekomunikacyjne, uchylając obowiązki udostępniania konsumentom rzetelnej, prawdziwej i pełnej informacji co do przysługujących im praw i obowiązków związanych z roszczeniami dotyczącymi sposobu rozliczania przyznanych im preferencji wtedy, gdy umowa zawarta na czas określony uległaby przedwczesnemu rozwiązaniu,
- aczkolwiek nie budzi wątpliwości podnoszona w wyjaśnieniach złożonych przez TK „Antserwis” okoliczność, iż sporną kwestię jednoznacznie rozstrzygnięto („doprecyzowano”) w § 11 ust. 2 „Regulaminu świadczenia usług telekomunikacyjnych ...” na korzyść konsumenta, tj. wskutek umieszczenie w nim postanowienia regulującego wysokość roszczenia z tytułu jednostronnego rozwiązania umowy przez abonenta lub przez dostawcę usług z winy abonenta przed upływem terminu, na jaki umowa została zawarta, w sposób zgodny z art. 57 ust. 6 ustawy Prawo telekomunikacyjne, to w okolicznościach niniejszej sprawy istotne jest jednak to, że w wypadku sprzeczności pomiędzy postanowieniem „Umowy ...” i postanowieniem „Regulaminu świadczenia usług telekomunikacyjnych ...”, strony są związane w pierwszym rzędzie, stosownie do art. 385 ust. 1 § 1 Kodeksu cywilnego, przepisem, zgodnie z którym, „[w] razie sprzeczności treści umowy z wzorcem umowy strony są związane umową”,
- skarżony przedsiębiorca, w związku z roszczeniami dotyczącymi zwrotu ulgi, mógłby posługiwać się w kontaktach z konsumentami raz jedną podstawą („Umową ...”), raz drugą („Regulaminem świadczenia usług telekomunikacyjnych ...”), w zależności od własnego interesu, a ta okoliczność nie prowadziłaby do zagwarantowania konsumentom pełnej ochrony ich słusznych praw w tym przedmiocie.

Przesłanki wymienione wyżej w dostatecznym stopniu uzasadniają, zdaniem Prezesa Urzędu, naruszenie przez treść postanowienia § 3 ust. 3 „Umowy ...” przepisów art. 24 ust. 1 i art. 24 ust. 2 pkt 2 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów, wskazując zatem na bezprawności takiego działania TK „Antserwis”.

[21] Zdaniem Prezesa Urzędu, za spełnioną należy uznać także i trzecią przesłankę, bowiem naruszenie zbiorowych interesów konsumentów ma miejsce wtedy, gdy

działanie przedsiębiorcy godzi w interesy konsumentów jako zbiorowości, to jest w sytuacji, gdy skierowane jest nie tylko do konsumentów indywidualnych, lecz szerszego, nieograniczonego liczbowo kręgu osób, do których dotarła i dotrzeć może oferta przedsiębiorcy, a w rozpatrywanej sprawie wymieniony warunek jest spełniony, bowiem oferta usług telekomunikacyjnych przedstawiona przez TK „Antserwis” zawierająca postanowienia niedozwolone, adresowana była nie do ściśle określonego, konkretnego konsumenta, lecz do z góry nieokreślonej, niemożliwej do zidentyfikowania liczby konsumentów, których sytuacja była identyczna i wspólna.

[22] Wobec tego, iż wszystkie wskazane wcześniej przesłanki, o których mowa w art. 24 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów zostały w stanie faktycznym sprawy spełnione, a z dniem 1 lutego 2012r. TK „Antserwis”:

- nadała postanowieniu § 16 ust. 5 wzorca umowy pn. „Regulamin świadczenia usług telekomunikacyjnych ...” brzmienie: „W przypadku opóźnienia zapłaty na rzecz Operatora przekraczającego 30 dni od terminu płatności wskazanego na Dokumencie Księgowym, Operator ma prawo do Zawieszenia świadczenia Usługi. Operator może uzależnić przywrócenie Usługi od zapłaty wszystkich wymagalnych należności wynikających z Umowy Abonenckiej wraz z odsetkami ustawowymi.”, a kwestionowanemu zapisowi „Cennika” [Telewizja Analogowa, Telewizja Cyfrowa, Internet] brzmienie: „Czasowe zawieszenie usługi na wniosek Abonenta 30 zł”,
- nadała postanowieniu § 5 ust. 2 wzorca umowy pn. „Regulamin świadczenia usług telekomunikacyjnych ...” brzmienie: „Wykonanie przez Operatora sankcji, o których mowa w zdaniach poprzednich [tj. ograniczenia, zawieszenia, zablokowania dostępu do Usługi lub rozwiązania Umowy Abonenckiej bez zachowania okresu wypowiedzenia], nie zwalnia Abonenta z obowiązku uiszczenia opłat należnych za okres do dnia zastosowania tych sankcji oraz kary umownej z tytułu rażącego naruszenia postanowień Regulaminu, określonej w Cenniku lub w Umowie Abonenckiej, Regulaminie Promocji.”,
- wykreśliła z wzorca umowy pn. „Regulamin świadczenia usług telekomunikacyjnych ...” postanowienie § 19 ust. 4,
- nadała postanowieniu § 3 ust. 3 wzorca umowy pn. „Umowa ...” brzmienie: „W przypadku zawarcia umowy o świadczenie usług telekomunikacyjnych, w tym o zapewnienie przyłączenia do publicznej sieci telekomunikacyjnej, związanego z ulgą przyznaną Abonentowi, wysokość roszczenia z tytułu jednostronnego rozwiązania umowy przez Abonenta lub przez Operatora z winy Abonenta przed upływem terminu, na jaki umowa została zawarta nie może przekroczyć wartości ulgi przyznanej Abonentowi pomniejszonej o proporcjonalną jej wartość od dnia zawarcia umowy do dnia jej rozwiązania. Wartość tej ulgi przyznanej określa regulamin promocji.”,

Prezes Urzędu stwierdził, iż z podaną datą nastąpiło zaniechanie praktyki polegającej na stosowaniu we wzorcach umownych pn. „Regulamin świadczenia usług telekomunikacyjnych ...” i „Cennik” [Telewizja Analogowa, Telewizja Cyfrowa, Internet] zapisów naruszających zbiorowe interesy konsumentów, co mając na uwadze orzekł, jak w punkcie **I** i **II** sentencji decyzji.

[23] Zgodnie z art. 106 ust. 1 pkt 4 ustawy o ochronie konkurencji Prezes Urzędu może nałożyć na przedsiębiorcę stosującego praktykę naruszającą zbiorowe interesy konsumentów karę pieniężną w wysokości nie większej niż 10% przychodu, osiągniętego w roku rozliczeniowym poprzedzającym rok nałożenia kary. Kara taka może być nałożona bez względu na to, czy przedsiębiorca dopuścił się naruszenia celowo, czy też nieumyślnie.

Z kolei, stosownie do art. 111 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów przy ustalaniu wysokości kar pieniężnych, w tym kar określonych w art. 106 tej ustawy, „należy uwzględnić w szczególności okres, stopień oraz okoliczności naruszenia przepisów ustawy, a także uprzednie naruszenie przepisów ustawy”.

Łączny przychód osiągnięty w roku 2011 przez Ewę Robowską i Ryszarda Dymka, tj. wspólników TK „Antserwis” Spółki jawnej, wyniósł [...] zł, w związku z czym maksymalna kara, jaka mogłaby w tym wypadku zostać nałożona przez Prezesa Urzędu, wyniosłaby [...] zł.

W punkcie **I** sentencji decyzji kończącej niniejsze postępowanie stwierdzono stosowanie przez przedsiębiorcę praktyk naruszających zbiorowe interesy konsumentów, których istotą jest posługiwanie się w obrocie konsumenckim klauzulami wpisanymi do rejestru niedozwolonych postanowień umownych, z kolei w punkcie **II** sentencji stwierdzono stosowanie praktyki, której istotą jest niezgodność zapisu stosownego postanowienia z właściwym przepisem ustawy Prawo telekomunikacyjne.

Ustalając wymiar kary pieniężnej Prezes Urzędu dokonał, w pierwszej kolejności, oceny wagi stwierdzonego w niniejszej decyzji naruszenia, która określa wysokość kwoty bazowej kary będącej odsetkiem uzyskanego przez ww. przedsiębiorcę w 2011 roku przychodu.

Oceniając wagę praktyk stosowanych przez „Antserwis” Prezes Urzędu uwzględnił, w szczególności, tę okoliczność, iż związane one były ze stosowaniem przez przedsiębiorcę wzorców umowy zawierających regulacje proponowane konsumentom, co wskazuje na powtarzalność jego zachowania w czasie.

Przy ustalaniu wysokości kary pieniężnej Prezes Urzędu wziął pod uwagę także i to, że przedsiębiorca, w zakresie kwestii rozstrzyganych w niniejszej decyzji, dopuścił się naruszenia przepisów ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów po raz pierwszy.

W przedmiotowej sprawie Prezes Urzędu nie stwierdził też istnienia okoliczności dodatkowo obciążających przedsiębiorcę, pozwalających na podwyższenie wyjściowego poziomu kwoty bazowej.

Niezależnie od tego, czy przedsiębiorca dopuścił się naruszenia przepisów ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów celowo, czy też nieumyślnie, może być na niego nałożona sankcja w postaci kary pieniężnej. Wobec tego, że w materiale dowodowym zgromadzonym w sprawie, którą kończy niniejsza decyzja administracyjna, nie ma jednoznacznych dowodów wyraźnej intencji naruszenia interesów konsumentów, uznano, iż działania TK „Antserwis” miały charakter nieumyślny.

Miarkując wysokość kar pieniężnych odpowiadających praktykom naruszającym zbiorowe interesy konsumentów, zdefiniowanym w punkcie **I** i **II** sentencji de-

cyzji, Prezes Urzędu, mając na uwadze brak dodatkowych przesłanek mogących skutkować ich podwyższeniem, ustalił z tytułu stosowania praktyki orzeczonej:

- [a] w punkcie **I** sentencji, związanej z zamieszczeniem przez TK „Antserwis” we wzorcach umowy postanowień niedozwolonych zakazanych z mocy art. 24 ust. 1 i art. 24 ust. 2 pkt 1 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów, kwotę bazową kary na poziomie [...] % przychodów przedsiębiorcy uzyskanych w roku 2011; jednocześnie, wobec tego, iż z dniem 1 lutego 2012r. TK „Antserwis” zaniechała stosowania przedmiotowych postanowień, Prezes Urzędu postanowił o obniżeniu tak ustalonej kwoty bazowej o 30%, tj. do poziomu [...] % przychodu przedsiębiorcy, czyli do poziomu 2.854 zł (słownie: dwa tysiące osiemset pięćdziesiąt cztery złote);
- [b] w punkcie **II** sentencji, związanej z działaniami TK „Antserwis” sprzecznymi z brzmieniem art. 57 ust. 6 ustawy Prawo telekomunikacyjne (ujawniającymi się na etapie wykonywania kontraktu zawieranego z abonentem), kwotę bazową kary na poziomie [...] % przychodów przedsiębiorcy uzyskanych w roku 2011; jednocześnie, wobec tego, iż z dniem 1 lutego 2012r. TK „Antserwis” zaniechała stosowania przedmiotowego postanowienia, Prezes Urzędu postanowił o obniżeniu tak ustalonej kwoty bazowej o 30%, tj. do poziomu [...] % przychodu przedsiębiorcy, czyli do poziomu 3.805 zł (słownie: trzy tysiące osiemset pięć złotych).

Podejmując decyzję dotyczącą nałożenia kary pieniężnej i określając jej wysokość w sposób opisany wyżej Prezes Urzędu wziął pod uwagę nie tylko wspomniane wcześniej okoliczności, ale i możliwości finansowe TK „Antserwis”; jego zdaniem, przyjęta ostatecznie wysokość kary jest adekwatna do stopnia naruszenia przepisów ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów, służąc podkreśleniu naganności stosowania przez przedsiębiorcę, profesjonalistę, praktyk godzących w interesy słabszych uczestników rynku, jakimi są konsumenci, winna również pełnić, w odpowiednim zakresie, wobec innych przedsiębiorców, funkcję prewencyjną i wychowawczą.

Wobec powyższego, Prezes Urzędu orzekł, jak w punkcie **III** sentencji decyzji.

- [24] Zgodnie z art. 77 ust. 1 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów, jeżeli w wyniku postępowania Prezes Urzędu stwierdził naruszenie przepisów ustawy, przedsiębiorca, który dopuścił się tego naruszenia, jest obowiązany ponieść koszty postępowania.

Z kolei, stosownie do art. 80 ustawy, Prezes Urzędu rozstrzyga o kosztach w drodze postanowienia, które może być zamieszczone w decyzji kończącej postępowanie.

W postępowaniu prowadzonym pod sygnaturą akt RGD.61-24/11/12/HK Prezes Urzędu orzekł w punktach **I** i **II** sentencji decyzji, iż TK „Antserwis” dopuściła się stosowania praktyk naruszających zbiorowe interesy konsumentów.

Zważywszy na tę okoliczność, zważywszy także i na to, iż kosztami postępowania – wynoszącymi 33,75 zł (słownie: trzydzieści trzy 75/100 złotego) – są wydatki związane z korespondencją prowadzoną przez Prezesa Urzędu z TK „Antserwis”, obciążono nimi ww. przedsiębiorcę.

Wobec powyższego, Prezes Urzędu postanowił, jak w punkcie **IV** sentencji decyzji.

- [25] Przedmiotem postępowania, które kończy niniejsza decyzja administracyjna, było również rozstrzygnięcie, czy w okolicznościach stanu faktycznego znajduje uzasadnienie zarzut stosowania przez TK „Antserwis” praktyki naruszającej zbiorowe interesy konsumentów zdefiniowanej w art. 24 ust. 2 pkt 2 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów, mającej polegać na stosowaniu:

we wzorcu umowy pn. „Regulamin świadczenia usług telekomunikacyjnych ...” postanowienia o treści: „Za każdy dzień, w którym nastąpiła przerwa w świadczeniu danej Usługi, Abonentowi przysługuje zwrot 1/30 miesięcznej opłaty abonamentowej, dodatkowo Abonentowi przysługuje zwrot 1/30 miesięcznej opłaty za Abonament.” (Rozdział 8 – Zakres odpowiedzialności Operatora. Postępowanie reklamacyjne, § 24 Zakres odpowiedzialności Operatora, ust. 4), które miałyby pozostawać w sprzeczności z treścią art. 105 ustawy Prawo telekomunikacyjne.

Analiza ww. postanowienia, w szczególności w kontekście argumentacji podniesionej w trakcie postępowania przez TK „Antserwis”, prowadzi do stwierdzenia, iż zarzut Prezesa Urzędu sformułowany w tym zakresie we wniosku o wszczęcie postępowania, stał się bezprzedmiotowy.

Stało się tak z tego powodu, że na uwzględnienie zasługuje stanowisko TK „Antserwis” w odniesieniu do treści § 24 ust. 4 „Regulaminu świadczenia usług telekomunikacyjnych ...”, a to dlatego, że brzmienie art. 105 ustawy Prawo telekomunikacyjne nie może stanowić podstawy jego kwestionowania przez Prezesa Urzędu, bowiem nie odnosi się on, co do zasady, do każdego przedsiębiorcy świadczącego usługi telekomunikacyjne, a wyłącznie do przedsiębiorcy wyznaczonego, świadczącego na rzecz konsumentów usługę powszechną płatną okresowo, tym zaś TK „Antserwis” w żadnej mierze nie jest.

- [26] Zgodnie z art. 83 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów, w sprawach nieuregulowanych w ustawie do postępowania przed Prezesem Urzędu stosuje się przepisy Kodeksu postępowania administracyjnego, natomiast zgodnie z art. 105 Kodeksu, gdy postępowanie z jakiegokolwiek przyczyny stało się bezprzedmiotowe w całości albo w części, organ administracji publicznej wydaje decyzję o umorzeniu postępowania odpowiednio w całości lub w części.

Z kolei, przez bezprzedmiotowość postępowania należy rozumieć brak któregokolwiek z elementów materialnego stosunku prawnego, która to przesłanka warunkuje niemożność wydania decyzji administracyjnej załatwiającej sprawę przez rozstrzygnięcie co do istoty.

Zważywszy na to, iż wobec braku:

- przesłanek pozwalających uznać, iż powołane wyżej postanowienie § 24 ust. 4 „Regulaminu świadczenia usług telekomunikacyjnych ...” wyczerpuje znamiona praktyk naruszającej zbiorowe interesy konsumentów zakazanych z mocy art. 24 ust. 1 i art. 24 ust. 2 pkt 2 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów,

- elementu materialnoprawnego warunkującego wydanie decyzji rozstrzygającej sprawę co do istoty, w zakresie, o którym mowa w punkcie [24] uzasadnienia,

Prezes Urzędu orzekł, jak punkcie **V** sentencji decyzji.

[27] W zakończeniu uzasadnienia niniejszej decyzji administracyjnej Prezes Urzędu chciałby odnieść się jeszcze – mając na uwadze złożoną przez TK „Antserwis”, w trakcie postępowania, deklarację „pełnego dążenia do wypełnienia bezwzględnie obowiązujących przepisów prawa, jak również zaleceń Prezesa UOKiK” i ofertę określonych działań mających służyć realizacji tego celu – do istnienia/nieistnienia przesłanek uzasadniających jej wydanie, w odniesieniu do praktyk naruszających zbiorowe interesy konsumentów wskazanych w punkcie **I** sentencji, w trybie innym niż wynikający z art. 28 ust. 1 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów.

- Stosownie do treści powołanego wyżej przepisu, do wydania decyzji zobowiązaniowej może dojść w sytuacji, gdy¹:
 - w toku postępowania w sprawie praktyk naruszających zbiorowe interesy konsumentów zostało uprawdopodobnione ich stosowanie przez przedsiębiorcę,
 - przedsiębiorca zobowiązał się do podjęcia lub zaniechania określonych działań zmierzających do zapobieżenia uprawdopodobnionym naruszeniom,
 - Prezes Urzędu uznał za uzasadnione wydanie decyzji zobowiązującej, lub wtedy, gdy:
 - brak było przesłanek do umorzenia postępowania w sprawie stosowania praktyk naruszających zbiorowe interesy konsumentów.
- I tak, o ile wątpliwości nie budzi uprawdopodobnienie stosowania przez TK „Antserwis” praktyk naruszających zbiorowe interesy konsumentów, o których mowa w punkcie **I** sentencji decyzji, o tyle za niemożliwy do zaakceptowania Prezes Urzędu uznał całokształt zachowań i działań przedsiębiorcy mających służyć „polubownemu” zakończeniu postępowania i wydania decyzji w trybie art. 28 ust. 1 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów.
- Najpierw dlatego, iż pomimo deklaracji TK „Antserwis”, wcześniej przywołanej, Spółka wniosła o „wydanie decyzji opisanej w art. 28 ust. 1 wyłącznie w przypadku, w którym Prezes UOKiK uznałby działania ANTSEWIS za stosowanie praktyk naruszających zbiorowe interesy konsumentów, jak również uznałby wydanie takiej decyzji za niezbędną, pomimo deklaracji ANTSEWIS zaprzestania tych działań”, gdyż „[c]o do zasady [...] w opinii ANTSEWIS podejmowane działania nie stanowiły stosowania praktyk naruszających zbiorowe interesy konsumentów”.
- Następnie dlatego, iż aczkolwiek jest prawdą, że TK „Antserwis” przedłożyła Prezesowi Urzędu propozycje dokonania określonych zmian w kwestionowanych postanowieniach, to jednak w stosunku do brzmienia każdej z nich uży-

¹ Banasiński C., Piontek E. (red.), Ustawa o ochronie konkurencji i konsumentów. Komentarz, Warszawa 2009, s. 478.

ła wyrażenia „taka jak”, sugerującego możliwość ewentualnych dalszych zmian, prawdopodobnych przede wszystkim z tego powodu, iż Spółka – wg jej deklaracji – nie zakończyła, w dacie przedłożenia propozycji, „analizy Regulaminu oraz pozostałych wzorców umownych, mającej umożliwić ustalenie oraz usunięcie ewentualnych dalszych zapisów mogących naruszać prawa konsumentów”.

- W końcu, także i z tego powodu, iż niezależnie od wcześniej złożonych propozycji zmian w dotychczasowych wzorcach umowy, TK „Antserwis” nie poinformował Prezesa Urzędu ani o przyjęciu ostatecznej wersji tych zmian ani o sposobie i terminie wprowadzenia w życie wzorców zmienionych (tę informację Prezes Urzędu pozyskał od przedsiębiorcy dopiero po wystosowaniu stosownego, w tej mierze, wezwania).

Biorąc pod uwagę podniesione wyżej okoliczności Prezes Urzędu uznał, iż stanowią one wystarczającą przesłankę uniemożliwiająca wydanie decyzji w trybie art. 28 ust. 1 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów, co mając na względzie wydał decyzję w trybie art. 27 ust. 1 i 2 ustawy (punkt **I** i **II** sentencji) oraz art. 105 § 1 Kodeksu postępowania administracyjnego, w związku z art. 83 ustawy (punkt **V** sentencji).

Zgodnie z art. 112 ust. 3 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów, karę pieniężną należy uiścić w terminie 14 dni od dnia uprawomocnienia się niniejszej decyzji na konto Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów w Warszawie:

NBP O/O WARSZAWA 51101010100078782231000000.

Na podstawie art. 264 § 1 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (tekst jedn. Dz.U. z 2000r. Nr 98, poz. 1071 z późniejszymi zmianami) w związku z art. 83 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów wyznaczył stronie termin 14 dni od dnia uprawomocnienia się niniejszej decyzji na uiszczenie kosztów niniejszego postępowania w wysokości 33,75 zł (słownie: trzydzieści trzy 75/100 złotych). Powyższą kwotę należy wpłacić na konto Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów w Warszawie:

NBP O/O WARSZAWA 511010101000787822 31000000.

POUCZENIA:

Stosownie do treści art. 81 ust 1 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów, w związku z art. 479²⁸ § 2 Kodeksu postępowania cywilnego, od niniejszej decyzji przysługuje stronie odwołanie do Sądu Okręgowego w Warszawie – Sądu Ochrony Konkurencji i Konsumentów, za pośrednictwem Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów Delegatury Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów w Gdańsku, w terminie dwutygodniowym od dnia doręczenia decyzji.

Stosownie do art. 81 ust. 2 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów, w związku z art. 479³² § 1 i § 2 Kodeksu postępowania cywilnego, w wypadku kwestionowa-

nia wyłącznie postanowienia o kosztach postępowania, zawartego w punkcie **III** sentencji decyzji, należy wnieść zażalenie na nie do Sądu Okręgowego – Sądu Ochrony Konkurencji i Konsumentów, za pośrednictwem Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji Delegatury Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów w Gdańsku, w terminie tygodnia od dnia doręczenia decyzji.

OTRZYMUJE:

Telewizja Kablowa
„Antserwis” Spółka jawna
Ewa Robowska i Ryszard Dymek
ul. Papieża Jana XXIII 3
78-600 Wałcz